

ב"ה

לג בעומר - אמור

מהי הגישה הנכונה ללימוד תורה

בל"ג בעומר פסקו למות תלמידי רבי עקיבא (רבו של רבי שמעון בר יוחאי) שלא נהגו כבוד זה בזה^[1], ולכן נקבע יום זה לשמחה ולזכרון לכל התלמידים, בני תורה, לומדי תורה, לידע ולזכור שצריכים לנהוג כבוד זה בזה (ההנהגה המתאימה שעל ידה נפסק הקטרוג על תלמידי רבי עקיבא).

והענין בזה – שני אופני ההנהגה (נהגו כבוד זה בזה או הפכו) באים כתוצאה משני אופנים בלימוד התורה^[2], שיש אופן לימוד שמביא לכך שיהיו נוהגים כבוד זה בזה, ויש אופן לימוד שמביא לכך שלא ינהגו כבוד זה בזה:

כאשר הגישה ללימוד התורה היא מתוך ידיעה והכרה שהתורה היא חכמתו ורצונו של הקב"ה, ובמילא, החיות וההתלהבות בהלימוד היא (לא מצד הרגש עצמו, ישות וגאווה חס ושלום, אלא) מזה שלומד ומבין ומתקדש בחכמתו של הקב"ה - בודאי לא יתרעם על כך שחבירו מצליח בלימוד התורה לא פחות ואולי אפילו יותר טוב ממנו, ולא עוד אלא שאפילו אם יפריך חבירו את דבריו ויוכיח לו שטעה בדבריו, הרי, לא זו בלבד שלא יקפיד ויכעס עליו, אלא אדרבה, יתן לו תודה על כך שהצילו מטעות, שקר וכזב (בגלל שהיצר הרע הטעהו לדרך עקומה, וחבירו מחזירו לדרך הישר), והעמידו על האמת בתורת ה'.

וכשלימוד התורה הוא באופן כזה - אזי ההנהגה בין התלמידים היא באופן (שלא זו בלבד שאין נתינת מקום לקנאה ושנאה, אלא אדרבה) שמפרכסין זה את זה^[3], ונוהגין כבוד זה בזה.

מה שאין כן כאשר הגישה ללימוד התורה היא מתוך מחשבה ש"כחי ועוצם ידי עשה לי את החיל הזה"^[4], הרגש עצמו, הוא שואל קושיא, מתרץ תירוץ, ומקשה על דברי פלוני, וכתוצאה מזה נעשה אצלו רגש של ישות, ולפעמים גם גאווה - אזי כשיבוא חבירו ויעמידנו על טעותו, או אפילו רק יוכיח שביכלתו לומר תירוץ טוב יותר, שעל ידי זה ממעט בדמותו, בודאי יקפיד ויכעס עליו, שכן, עד עתה היה סבור שבכחו ועוצם ידו פעל גדולות ועשה חיל בתורה, והיה הולך ומכריז "שישו בני מעי", וכיון שבא פלוני ומראה שהיתה לו טעות מעיקרו, שהעשירות שלו בתורה אינה אלא עשירות המדומה, סברא מדומה, סברת שקר, הרי הוא מקפיד וכועס עליו;

וכשלימוד התורה הוא באופן כזה - אזי ההנהגה בין התלמידים היא באופן של העדר נתינת כבוד (לא נהגו כבוד) זה לזה.

- ולהעיר^[5], שהאמור לעיל בודאי לא שייך אצל תלמידי רבי עקיבא, שאצלם היתה ההנהגה של העדר נתינת כבוד זה לזה מצד שרש הגבורות ודינים דקטנות כפי שהם למעלה^[6], אלא שלאחרי השתלשלות המדרגות למטה מטה הרי זה בא באופן של קפידא כפשוטה.

קטע משיחת ל"ג בעומר, רשימת השומעים בלתי מוגה.
תו"מ ה'תשי"א ח"ב ע'78.

^[1] יבמות סב, ב ובמאירי שם.

^[2] כידוע שכל הענינים ישנם לא רק בגשמיות, אלא גם ברוחניות, ואדרבה, הסיבה לכך שישנם בגשמיות היא בגלל שישנם ברוחניות.

^[3] ראה שבת לד, א.

^[4] עקב ח, יז.

^[5] ראה גם לקו"ש חל"ב ע' 149 ואילך. וש"נ.

^[6] ראה פע"ח שער ספיה"ע פ"ז. שער הכוונות ענין ספיה"ע דרוש יב.

פרויקט זו נוסד בימי השבעה לזכרון ולעי"נ הרב גבריאל נח זוגתו רבקה הי"ד
- שלוחי כ"ק אדמו"ר במומבאי, אינדיא

נדפס ומופץ ע"י הרה"ת ר' שלמה לרר ומשפחתו שיחיו
שלמה נחמייה, צבייה זלאטע רייזל, שמואל, מנחם מענדל, ישראל אריה לייב, יוסף יצחק,
שניאור זלמן, חיה מושקא, אברהם דוד, אהרן, חנה